

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Støvsugeren.

Nr. 1.

Torsdag den 11. September.

2. Aarg.

Da forrige Aars Realister afsluttede deres journalistiske Virksomhed ved „Støvsugeren“, var det med de Ord, at Bladets Udgivelse ad Aare beroede paa, om de nye Realister havde Vilje og Evne til at føre det videre gennem den Skærsgild af Uvilje, som et Skoleblad altid fører med sig

Naar vi nu i Aar fortsætter med Udgivelsen af Bladet, har vi altsaa Viljen, om vi har Evnen, vil Tiden vise.

Endelig vil vi haabe, at Uviljen mod Bladet ikke maa være saa stor, som den maa have forekommet den forrige Redaktion.

Morgensituation.

o—

Til Skolen gaar med raske Skridt en
Dreng,
som lige kommer fra sin lune Seng.
Nær Skolen sætter „Tykke“ op sin Gang,
for ej at kom' for sent til Morgensang.

Nu ringer Klokken alle Unger op.
Da ser man Christa fare som en Top
i „Drivhuset“ ind til Skotøjsrummet,
hvor hun venter, til Sangen er forstummet.

Nu er Realen vel samlet fuldstændigt?
Dog nej! Hvor er det ogsaa skændigt!
Der farer Lundbeck ad Døren ind,
og paa sin Plads han flyver som en Vind.

En sagte Mumlen høres stadigvæk.
Saa lukkes alle Bøger med et Smæk;
thi nu Historien skal gennemgaas
og politiske Tanker i Hjertet saas.

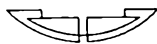
Historien er ogsaa tem'lig slem.
Særlig er den ganske vist for dem,
(ja tro mig, I Venner kære!)
for dem, som haver Samfundslære.

Man maa helst have lært Retorik, for ellers siger Stemmen gerne Klik, og at kunne denne Kunst forstaa, det kan desværre kun saa faa.

Døren aabnes, Bent han træder ind med faste Skridt, men med uroligt Sind. Han ned sig sætter alt ved „Tykkes“
Side,

for i Bøgerne han nu skal til at slide.

—k—k.

Af en Edderkops Erindringer.

—o—

Da jeg sidste Aar læste om det store Oldtidsfund, kunde jeg ikke tænke mig, at saa vigtige Dokumenter kunde ligge ubemærket hen paa et saa befærdet Sted, som et Klasseværelse er.

Men efter en Samtale med min gode Ven, Edderkoppen, der nu har haft sit Ophold her paa Skolen i henved 10 Aar, har jeg faaet et andet Syn paa Sagen.

I Vinduet inde i „Samlingen“ har den sit enorme Spind, hvorfra der er en udmærket Udsigt over hele Klassen. Den fortalte bl. a. om en Ulykke, der var hændet tre af dens Kolleger, der ogsaa boede i „Samlingen“, den første i Hestekraniet, den anden imellem Søstjernens

to Arme, og den tredje paa Katteskelettet. Det uhorste var nemlig sket, at en Rengøring havde fundet Sted; og dette var virkelig meget mærkeligt, da der saa længe, den havde boet i Samlingen, intet var foretaget i den Retning. De arme Dyr blev derved dræbt og deres Spind ødelagt. „Det er mig ellers en stor Gaade“, sagde den grundende, „men — Aah! nu gaar der et Lys op for mig. Det maa vel være fordi jeg er saa dygtig til at fange Fluor, at jeg hidtil har faaet Lov til at bo her“.

„Ja, det maa det vel være“, sagde jeg smilende og gik.

Efter denne Samtale fik jeg noget at tænke paa, men hvad jeg tænker, holder jeg hos mig selv.

Nu vil jeg forbeholde de ærede Læsere selv at danne sig en Mening om Sagen. — Jeg har min.

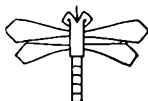
Et nyt „Oldtidsfund“.

—o—

Forleden Dag gav jeg mig til at rode i min Bedstemoders Dragkisteskruffe, og der fandt jeg en gammel, falmet Avis fra 1856, som jeg gav mig til at læse i. Efter at have læst noget Politik, som der ikke var meget ved, fandt jeg et Stykke med Overskriften „Daarlig Opførsel“, og

som handlede om en Lærer, som havde mishandlet en Pige for en Ubetydelighed. Ja, tænk! Saadan noget skete den Gang, men da var Folk jo heller ikke saa humane og dannede som de nu er.

x+y.

Brevkasse.

—o—

Paa mine Kammeraters og egne Vegne udtaler jeg herved min bedste Tak til Realklassen, som har vist sig i Besiddelse af den Kraft og Vilje, der er nødvendig for et Skoleblads Oprettelse.

ak.

* * *

Den ærede Indsender og forresten alle, der maatte indsende noget til Bladet, bedes ellers renskrive deres Kladder, da det har kostet Redaktionen megen Møje at rette ovenstaaende.

Hvorefter alle haver sig at rette!

Red.

Pr. Telefon.

—o—

En Herre, der havde glemt sin Paraply i Telegrafkontoret, telefonerede til dette for at faa den tilbage. Drengen, der hjalp til paa Kontoret, fandt den, og stolt af sit Fund gik han hen til Telefonapparatet, og idet han holdt Paraplyen hen til Tragten, raabte han alt hvad han kunde: „Er det denne“?

Til Abonnenterne.

—o—

De Abonnenter, der endnu ikke har betalt de 35 Øre for Bladet, bedes hurtigst muligt indbetale dem til Emil Jensen eller Harald Andersen, der er Bladets Kasserere.

Redaktionen er blevet anmodet om at optage følgende:

Den, der i den senere Tid har moret sig med at fylde Papir i Galoscherne i Træskorum Nr. 7, anmodes høfligst om at holde op med det.

Rummets Indehaver.

Dit og Dat.

o—

Et nyt Skridt er gjort med Hensyn til Skolens Forskønnelse. Der er nemlig i alle Klasserne ophængt en Fortegnelse over samtlige Elever, og den er sat i Glas og Ramme. — Vi kan godt forstaa, at Eleverne er stolte over, at de er blevet værdige til at sættes i Glas og Ramme.

